

DESPLENTER (*Michel*), Missionaris van Afrika, Witte Pater (Klerken, 15.10.1890 - Bukavu, 11.11.1941). Zoon van Pieter en Provoost, Leonia.

Na zijn collegestudies te Tielt, vangt M. Desplenter de studie van de wijsbegeerte aan in het seminarie der Witte Paters, te Antwerpen (oktober 1910). In 1912 begeeft hij zich naar het noviciaat te Maison-Carrée (6 oktober 1912) en gaat vandaar naar Karthago, voor de studie van de theologie. Van daaruit wordt hij gemobiliseerd (januari 1916) en dient het vaderland op het front. Doch reeds in oktober daaropvolgend wordt hij afgeschreven als soldaat en ter beschikking gesteld van het Ministerie van Koloniën in Belgisch-Congo. Op 11 november verlaat hij Marseille, met Opper-Congo als bestemming. Vooraleer naar het front te vertrekken werd hij te Karthago priester gewijd (11 januari 1916).

Zijn eerste missiepost in Opper-Congo was Mpala, alwaar hij in de maand maart 1917 aankwam. Ook daar liet de oorlog zich gevoelen en vertraagde het missiewerk. In mei 1921 gaat P. Desplenter over naar de missiepost Nyagezi, bij de Bshi, in de Kivustreek. Ngweshe, waar P. Desplenter in 1923 naartoe verhuisde, was een missie die stilaan vooruit ging. Ze was gelegen in één der dichtst bevolkte streken van Congo. De school, het bezoek en het bestuur van de bijposten, de kristenheid gaven aan P. Desplenter gelegenheid om met ijver mede te werken. Het volgende jaar gaat hij over naar de katechistenschool te Muger-Katana, waar P. Desplenter gelast wordt met het ekonomaat, benevens zijn bezigheid als leraar. P. Desplenter zal 10 jaar op Muger verblijven, met onderbreking van een jaar verlof in België.

In 1934 wordt hij overste benoemd te Kabare, een missie met meer dan 2 000 gedoopten. P. Desplenter was nog maar pas een jaar overste van die missie, toen Kabare zijn troon verliet, eruit trok naar Leopoldstad en vervangen werd door Ngweshe. Deze gebeurtenis had echter geen andere gevolgen, dan de Zwarten meer vrijheid te geven en ze dichter tot de missie te brengen. Ondertussen werkt P. Desplenter ijverig voort aan de bekering van de Bashi, wier taal hij spreekt als geen ander.

Hij stierf op 11 november 1941, na een ziekte van twee dagen.

[W.R.]

26 februari 1957.
P.M. Vanneste (†)

Kronieken van de Witte Paters.